

Regeringsforslag, og jeg skal derved komme til at angive min Stilling til disse enkelte Spørgsmaal.

Det foreliggende Lovforslags § 1 omhandler Undervisningspligten, og den første Paragraf svarer for en Del til Indholdet af § 1 i Regeringsforslaget. Der er dog nogle Punkter, hvor der er foretaget Ændringer. Dette gælder saaledes Bestemmelsen, som fandtes i Regeringens Forslag om, at den undervisningspligtige Alder skulde rykkes frem, saaledes at Barnet skulde være pligtigt at paabegynde sin Skolegang ved Begyndelsen af det Skoleaar, i hvilket det fylder sit syvende Aar — det betyder jo som man vil se faktisk en Fremrykning af den skolepligtige Alder med et halvt Aar. Denne Bestemmelse har Folketinget ikke ment at kunne tiltræde, ikke en Gang med den Modifikation, som fandtes i Regeringens Forslag, at for de Børn, som fyldte 7 Aar i Løbet af Winterhalvaaret, kunde Skolegangen opsættes til Begyndelsen af det følgende Skolehalvaar, altsaa til Foraaret. Da en saadan Bestemmelse ogsaa tidligere, saa vidt jeg mindes, her i Tinget, har mødt nogen Betænkelighed, har jeg ment at burde høre mig for Folketingets Stilling paa dette Punkt, idet jeg ikke tillægger Spørgsmaalet saa stor Betydning, at jeg vil fastholde det paa alle Trin. Derimod har jeg sat Pris paa Folketingets Tilslutning til Regeringsforslagets Bestemmelse om en Forandring i Reglen angaaende Udskrivning i 13aars Alderen, idet det jo er bitterligt, at denne Bestemmelse i Loven af 2den Maj 1855 har givet Anledning til ikke ringe Misbrug. Naar denne Udskrivningsret begrænses til en Ret til Udskrivning for dem, der i Løbet af Sommerhalvaaret fylder 14 Aar, saaledes at de kunne blive udfkrevne allerede om Foraaret, tror jeg, der derved er taget alle de fornødne Hensyn til Befolkningens Tarv i denne Henseende. En særlig Bestemmelse er indsat i Folketingets Redaktion ved Bestemmelsen i 4de Stykke, hvorefter Undervisningspligten ubetinget ophører med Slutningen af det Skolehalvaar, i hvilket Børnene have fyldt 14 Aar. Denne Bestemmelse har den Betydning, at der ikke bliver Afgang til som hidtil at beholde de Børn, der paa Grund af Forsømmelse eller svag Begavelse ikke have kunnet følge med, indtil det fyldte 15de Aar. Jeg har ogsaa paa dette Punkt ment at kunne slutte mig til Folketingets Opfattelse, at det hverken for Skolens eller for Børnenes egen Skyld vil være heldigt at beholde disse Børn i Skolen ud over det 14de Aar. Der vindes sikkert meget sjældent noget ved den tvungne Skole-

gang for disse Børn sammen med yngre Kammerater. — De følgende Bestemmelser i det første Afsnit fra § 2 til § 7 ere nye. Af disse indeholder § 2 en mindre vigtig Bestemmelse, som i Virkeligheden ikke er en ny Ordning eller noget, som afviser stærkt fra det bestaaende. Det er en Regulering af Kontrollen med Børnenes Indskrivning og Udskrivning af Skolen og deres Flytning fra det ene Skoledistrikt til det andet. Det er en Bestemmelse, som jeg ikke har kunnet have noget imod. De følgende Paragraffer angaa Indførelsen af et nyt Mulkterings-system. Det vil jo være det høje Ting velbekendt, at det gældende Mulkterings-system har været Genstand for adskillig Kritik og, jeg tør tro, adskillig berettiget Kritik. Disse faste bestemte Dagmulfter, som Systemet medfører, kunne ikke undgaa at bevirke, at Straffen til Dels bliver uretfærdig, naar den falder lige for den rige og den fattige, lige for de Tilfælde, hvor der bag ved Skoleforsømmelser ligger en virkelig Brangvilje eller Uvilje mod Børnenes Skolegang, og for de Tilfælde, hvor en saadan Forsømmelse kan have en enten undskyldelig eller forklarlig Aarsag. Endelig er det dog sikkert et Faktum, at Mulkteringen efter den nuværende Ordning virker noget irriterende ude i Befolkningen og i alt Fald ikke har den Virkning, at Befolkningen, saa længe Mulkterne befinde sig paa de lave Stadier, betragter dem som en virkelig Straf. Grunden til, at Regeringen ikke har ment i det oprindelige Forslag at burde medtage Forslag til en forandret Ordning af Mulkteringen, skønt dette Spørgsmaal har været fremme i tidligere Regeringsforslag, og skønt der ogsaa her i Tinget har været Stemning for at forandre den, har været den, at det stod tvivlsomt for mig, hvorvidt Tidspunktet var kommet til at opnaa Enighed om dette Punkt. Nu har det ved Lovforslagets Behandling i Folketinget vist sig, at man egentlig fra alle Sider nærere og stærkt Ønske om at komme bort fra de bestaaende Regler, og man har ment i det Forslag, der foreligger, at have fundet en passende Udvej, en Udvej, som i Princippet stemmer med, hvad Landstinget allerede i Samlingen 1878—1879 indsatte i det da foreliggende Skolelovsforslag. Jeg har derfor kunnet give Forslaget min Tilslutning, idet jeg kun har forbeholdt min Stilling til nogle mindre Spørgsmaal, nemlig med Hensyn til et forhøjet Maksimum af Bøderne, ligesom ogsaa med Hensyn til Antallet af de aarlige Mulkteringsmøder, hvad jeg ikke nu skal komme nærmere ind paa. Princippet i det nye System, der fore-